

Garotte

Debbie Malone er tretten år. Fastspændt til den gamle garotte kæmper hun for sit liv.

Hun var en køn lille sag med et dejligt udtryk af uskyldig lillepige i sit skræmte ansigt som var vådt af tårer, dels fordi hun var bange dels som følge af skammen ved at være næsten nøgen. Kun en lille bikinibund var imellem hendes kønsdele og mig - beskueren.

Debbie Malone, sådan hed hun, var bange fordi hun ganske naturligt troede, jeg ville voldtage hende. Voldtægt indgik imidlertid ikke i min plan.

Den massive stol hun sad i, var en raritet hvis historie var lige så mørk som dens sorte træ. Dens egeplanker udsondrede en aura af unge pigers dødspinsler fra sine dybe sprækker. Selv havde jeg taget livet af tre unge piger i dette dystre møbel. Ingen af dem havde været ældre end femten; alle slanke og uimodståeligt feminine nøjagtig som Debbie, og lige som jeg vidste at Debbie ville dø, var de alle døde. Det var som om stolen med sin egen skjulte kraft sikrede dette. Den havde en overfladisk lighed med en elektrisk stol og holdt sit unge offers håndled fast til sine tykke, flade armlæn med mørke læderstropper. Andre læderstropper holdt hendes ankler mod de firkantede stole-

ben. Så stor som stolen var, syntes en lille pige som Debbie fortabt i dens ildevarslenende omfavnelser.

Dette var dog ikke en elektrisk stol, men en garotte, og den rædselsfulde død som den ville påføre Debbie ville blive langsommere, mere intim og uden sammenligning mere lidelsesfuld end elektrochok.

Med tårer strømmende ned over ansigtet tiggede Debbie, "Please, lad mig gå!"

Jeg smilede venligt til den desperate skolepige og fortsatte med forberedelserne til hendes død.

Debbies nakke og hals var presset bagud mod en hård, lodret egeplanke. Mens hun hviskende bad for sin frelse, lagde jeg en løkke af groft hampereb om hendes hals. Rebets ender gik bagud gennem et hul i planken. På bagsiden endte de i et skruehåndtag. Debbie forstod hvad jeg var i færd med.

"Please! De må ikke kvæle mig!" Tiggede hun og så endnu yngre ud, "please! Jeg vil ikke dø!"

"Det ved jeg, Debbie, det er jo det som gør det smukt."

Hun græd mens jeg trak hendes blonde hår fri af rebet. Skønt hendes krop ikke var fuldt udviklet, havde hun spirende bryster; små, faste og bedragerisk lovende om en fremtid, som hun aldrig ville komme til at opleve. Naturligvis havde jeg taget Tshirten af hende, så jeg havde fri udsigt til de to små forhøjninger. Hendes midje var smal, smidig og ophidsende.

Jeg holdt en pause for at betragte yndighederne, og begyndte derpå at dreje håndtaget. Rebet strammede til om Debbies tynde hals. Dette er den basale ide i garotten, en simpel mekanisme, en gennemprøvet torturmetode til at skille unge piger fra deres åndedræt og deres liv.

Jeg drejede håndtaget, til jeg kunne se, at Debbie havde problemer med at trække vejret. Så stoppede jeg, men opretholdt presset på hendes næsten tillukkede strube. Dette var den tilstand som jeg elskede at udforske; perioden hvor pigens åndedræt er pinefuldt vanskeligt, men stadig muligt. Garotten gav mig perfekt kontrol, og jeg ville bruge den til at holde hende i live så længe som muligt og studere panikken i hendes kønne ansigt. Debbie var mit hidtil yngste offer, kun tretten år, og jeg forventede hun kunne holde i flere timer inden den endelige strangulering.

"Det gør ondt," gispede hun.

"Glæder mig at høre, garottering af små piger skal gøre ondt."

"Kan ikke trække vej ... bange ... "

Jeg tvistede rebet en anelse og hendes forsøg på at tale ændredes til en gurglen.

For fire timer siden havde Debbie Malone været en udfordrende lille lolita, der spankulerede over skolens atletikplads på vej til en aftale med sin boyfriend. Hun var stadig udfordrende, et lækkert stykke pigekød. Jeg

frydede mig over hendes stramme mave og spændte lår hvori musklerne stred i protest under den fejlfri hud. Hendes frække små bryster dirrede appellerende. At se Debbies skolepigebryster med niplerne strittende af angst var rigeligt til at opretholde fuld erektion hos mig. Jeg spillede på hende som på et fint instrument, så hun var i konstant pine, og brystet hævede og sænkede sig i stræben efter luft. Med omhu balancerede jeg hende mellem panisk luftmangel og håb. Trak det ud til jeg havde ejakuleret adskillige gange ud over hendes bryst og ansigt.

Men alting har en ende. Jeg løsnede rebet en smule og Debbies bryst udvidede sig dramatisk da hun begærligt sugede luft til sig. Hun så på mig med håb i øjnene. Det var det helt rigtige tidspunkt. Fire timer havde jeg haft hende under fuld kontrol. Fire timers tortur. Raskt strammede jeg rebet. Et lille skrig nåede at undslippe hende, idet rebet bed ind i hendes hals. Instinktivt indså hun at hun skulle dø. Hun bukled og vred sig, idet jeg gav håndtaget endnu et twist, trådte tilbage og masturberede, mens jeg så på hendes forvredne ansigt med den åbne mund og fremstående tunge. Hendes tungeben var knust og intet kunne redde hende. En fugtig plet viste sig på hendes trusser, jeg kunne lugte, at det ikke var urin og vidste at Debbie havde nået at få en eneste orgasme i sit korte liv.